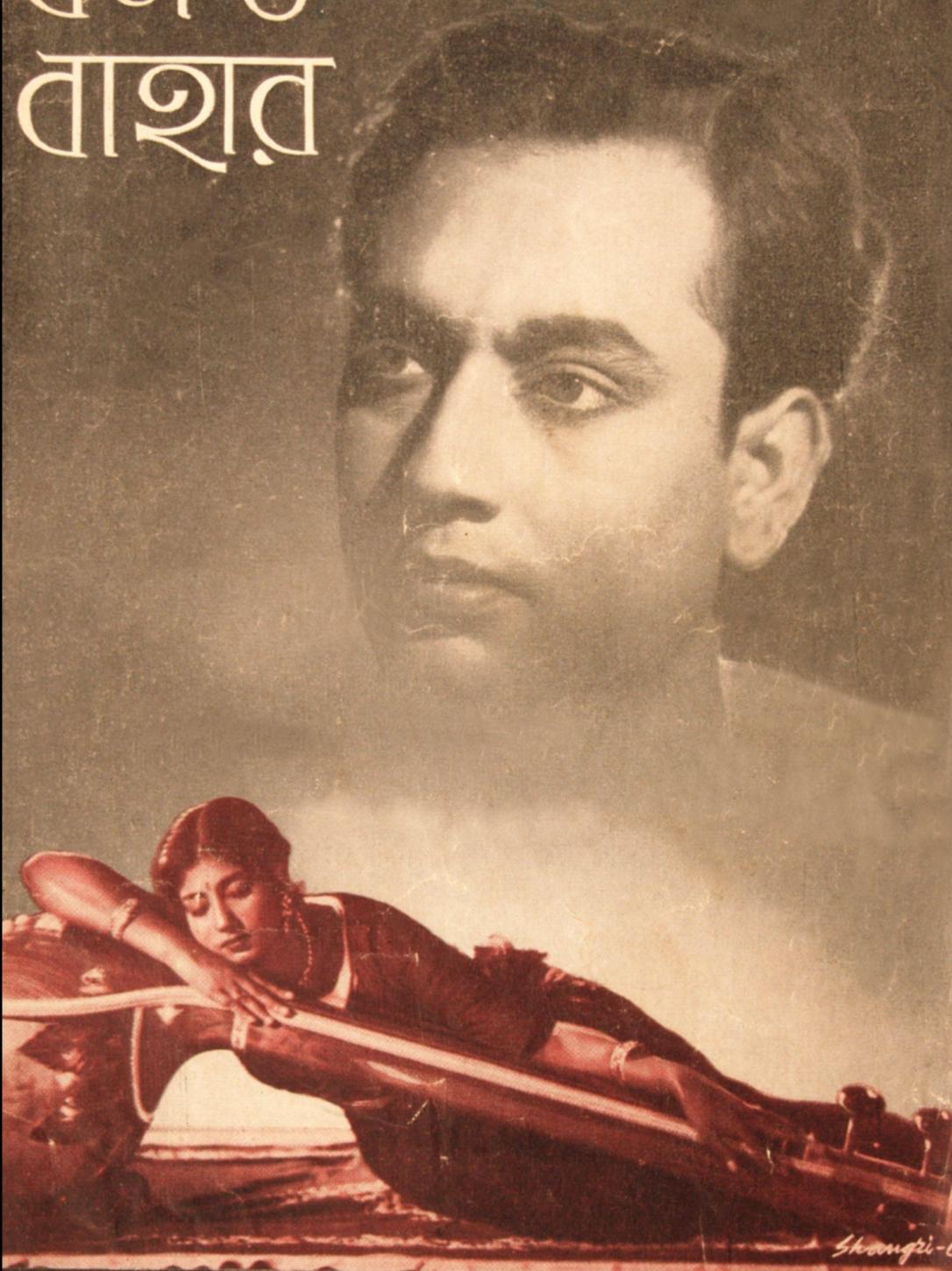

ତେଜନ୍ତ ଦାହାର

Shangri-L

● ବିକାଶରାୟ ପ୍ଲୋଡ଼କ୍ସନ୍ସ (ଫ୍ଲାଇଭେଟ) ଲିଃ ଏଇ ବିବେଦନ ●

ମୁଦ୍ରଣକାରୀ: ବିକାଶ ରାୟ ॥ ସୁର୍ବୀ: ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ ଯୋଗ ॥

বসন্ত-বাহার

প্রযোজনা : অসমীয় পাল

স্বরসূষ্ঠি : জ্ঞান প্রকাশ ঘোষ

চিত্রনাট্য : মন্দেন্দু কৃষ্ণ চট্টোপাধ্যায়

পরিচালনা : বিকাশ রায়

কাহিনী : অনিল বৰগ ঘোষ

চিত্রগ্রাহণ : অনিল গুপ্ত

শিরনির্দেশ : সুনৌল সরকার

কৃপসজ্জা : মনোতোম রায়

শৰ্কুধাৰণ : সত্যেন চট্টোপাধ্যায়

গীত রচনা : গোৱাইপ্ৰসন্ন মজুমদার, শ্যামল গুপ্ত, জ্ঞানপ্রকাশ ঘোষ,
ওস্তাদ বড়ে গোলাম আলী খাঁ।

সহকাৰীবৃন্দ :

পরিচালনা : সুনৌল রায় চৌধুরী,
অসীম রায় চৌধুরী।

চিত্রগ্রাহণ : জ্যোতি লাহা,
সৌমেন্দু রায়,
কুবুধন চক্ৰবৰ্তী।

শৰ্কুধাৰণ : জ্যোতি চট্টোপাধ্যায়
শিরনির্দেশ : রবি দত্ত

আলোকসম্পাত্তে : প্ৰভাস ভট্টাচার্য, তৰৱৰঞ্জন দাস, কেষ দাস, অনিল দাস

স্থিৰচিত্ৰ : আৰ্টিলো (এড্না লৱেঞ্জ)

প্ৰচাৰে : অমৃশীলন এজেন্সী প্রাইভেট লিঃ
টেক্নিশিয়ানস ছুড়িগুতে আৱ, সি. এ. শৰ্কুমন্ত্ৰে গৃহীত ও
বেঙ্গল ফিল্ম ল্যাবৱেটৱিজ-এ পৰিষ্কৃতি।

নেপথ্য কষ্টসংগীতে :

ওস্তাদ বড়ে গোলাম আলী খাঁ

(বাংলা চলচ্চিত্ৰে এই প্ৰথম)

ওস্তাদ আমীৱৰ খাঁ, হৈৱাবাটি বৰোদেকৱ, মানিক বৰ্ষা, এ কানন,
প্ৰস্তুন ব্যানাজি, সন্ধ্যা মুখাজী, মাধৰী ব্ৰহ্ম,
মানবেন্দ্ৰ মুখাজী' ও অগ্নাত্ম।

যন্ত্ৰ সংগীতে :

সাৰাইঁ : মিঞ্চা বিসমিলা ও সম্প্ৰদায়

সাৱেঙ্গী : মহম্মদ সাগীৰকুলীন

লড়েন খাঁ

সামু মিশ্ৰ

বামনাথ মিশ্ৰ

তবলা : পঞ্জিত কঠে মহাৱাজ

পঞ্জিত শাস্তা প্ৰদাদ

জনাব কেৱামতুল্লা

সামসুল্লিন হাবদার ও

কানাই দত্ত, শ্যামল বৰ্ষ।

ভূমিকায় :

সাৰিবতী চট্টোপাধ্যায়

সুনন্দা বন্দ্যোপাধ্যায়

অপৰ্ণা দেবী

শ্ৰীলা চট্টোপাধ্যায়

শন্ধ্যা দেবী

মায়া ভট্টাচার্য

দীতা দেৱণগণা

শাস্তা দেবী

শুক্রা দাস

মনিকা ঘোষ

অমৃশীলা

হৃণা, কৱণা,

নিভানন্দী

আশা দেবী

বীতা

ডিগ্ৰি

বসন্ত চৌধুৱী

পাহাড়ী সাম্মাল

বিকাশ রায়

নীতিশ মুখোপাধ্যায়

ভাৰু বন্দ্যোপাধ্যায়

জীবেন বৰু

দীপক মুখোপাধ্যায়

শ্যাম লাহা

সৌমীন ঘোষ

প্ৰাতি মজুমদার

ভাৰু রায়

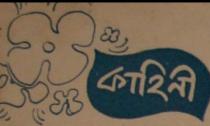
বেচ সিংহ

প্ৰতাপ মুখোপাধ্যায়

মৃত্যোঁ :

কোশল কুমাৰী (বন্দে)

—জনতা রিলিজ—

କାଳି

ମନ୍ତ୍ରିତ

କାଶୀର ସନ୍ତୋଷ ସମ୍ମେଲନେ ଗାଇତେ ଏସେ ତରଣ ଗାୟକ ଜୟନ୍ତ ଚୌଧୁରୀର ଜୀବନେ
ଏକ ମନ୍ତ୍ର ବଡ଼ ଡଳ ଭେଦେ ଗେଲ । ବାହିଜୀର ଗଲାଯ ଏମନ ଝୁର ! ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ-ସନ୍ତୋଷର
ଓପର ଏମନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକାର ! ବସନ୍ତ-ବାହାରେର ଝୁର-ମର୍ଜନାଯ ଏମନ ବିଚିତ୍ର ମାୟାଜାଳ
ରାଚନାର ଶ୍ରମତା ! କୋଥାଯ ଦେସେ ଗେଲ ସନ୍ତୋଷ-ସାଧନାର ଅହମିକା ! କୋଥାଯ ଉଡ଼େ
ଗେଲ ଆଜମାଲାଲିତ ସଂକ୍ଷାରେର ମେଘ ! ସନ୍ତୋଷତାଚାର୍ଯ୍ୟ ଗନେଶ ଗୌରାହିୟେର ପ୍ରିୟ ଶିମ୍ବ
ଜୟନ୍ତ ଚୌଧୁରୀ ଆଜ ହଠାତ୍ ଆବିକ୍ଷାର କ'ରେ ବସନ୍ତ, ଅନେକ ସାଧନାର ଶୈଖେ ଓ
ଅନେକ କିନ୍ତୁ ଶେଖା ତାର ବାକୀ ଆଛେ । କାଶୀର ମୁମ୍ଭାବିହେଯେ କଷ୍ଟେ ଯେ ତୁଳନାହୀନ
ସମ୍ପଦେର ସକାନ ଦେ ପେଯେଛେ, ତାକେ ଆୟତ କରତେ ନା ପାରିଲେ କଳକାତାଯ ବାବା,
ବକ୍ରବାନ୍ଧବ, ମିନତି—କାରୋ କାହେଇ ଫିରେ ସାବାର କୋନ ଅର୍ଥାଇ ହୁଯ ନା । ତାଇ କଟିନତମ
ଶର୍ତ୍ତେ ଦେ ରାଜୀ ହେବେ ଗେଲ । ଶିମ୍ବଯତ୍ତ ଗର୍ହରେ ପ୍ରତୀକ ହିସେବେ ଜୟନ୍ତ ହାତେ ନତୁନ
କରେ “ନାଡ଼ା” ବୀଧିଲୋ । ବାହିଜୀକେ ଶୁରୁ ବଲେ ସୀକାର କ'ରେ ନିଲୋ ଅଭିଜାତ
ବଂଶୀୟ ତରଣ ଗାୟକ ।

କିନ୍ତୁ ଏତେଇ ଶେବ ହୋଲୋ ନା ମାଥା ନୀଚ୍ କରାର । ପ୍ରତିଷ୍ଠାବାନ ଗାୟକ ଦେ, ତରୁ
ଆବିରାମ “ସରଗମ୍” ସାଧନାର ପାଠ ଦିଲେନ ମୁମ୍ଭାବିଟ । ସାମାଜି ପ୍ରତିବାଦେଇ କଟିନ
ହେବେ ଓଠେନ ତିନି—ବେଳେ, ଗାନ ଶିଖିବେ ହେଲେ ଆମାର ପଥେ ଚଲିବେ ହେବେ । ନା ହେଲେ
ଫିରେ ଯାନ ଆପନି ।

ହତାଶାଯ ଫିରେଇ ହୁଯତୋ ଦେ ଯେତ ।

କିନ୍ତୁ—

କୋଥା ଥେକେ ଝୋଡ଼େ ହାତ୍ୟାର ମତ ତାର ଜୀବନେ ଏଲୋ ଲତା ! କୋଥା ଥେକେ
ଏଲୋ ବସନ୍ତ-ବାହାର ।

ସବାର ଅଲକ୍ଷ୍ୟେ ହରୀର ଆକର୍ଷଣେ ଢାଟ ହନ୍ଦଯ ପରମ୍ପରରେ ଦିକେ ଛୁଟେ ଚଲିଲ ।
ଆର, ତାଦେର ଘିରେ ରହିଲୋ ଏକଟ ଅରୁପମ ଅନିର୍ବଚନୀୟ ଝୁରେର ଗ୍ରହି—ବସନ୍ତ ବାହାର ।
କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵ ଶତକୀୟ କୃତ ବାନ୍ଧବରେ ସାମନେ ବସନ୍ତ-ବାହାର ବାଗିନୀର ଶକ୍ତି ଆର କଟୁକୁ ?
ଦେ କି ପାରେ ସାମାଜିକ ବୈସମ୍ୟେର ସବ ବାଧା ଚର୍ଚ କରେ ଦିତେ ? ମୁମ୍ଭାବିହେଯେ ଜାଗତ
ପ୍ରହରୀର ମତୋ ଚୋଖ ଛଟୋକେ ଝାକି ଦିତେ ? କାଶୀର ବାହିଜୀର ମେଘେ ଲତା ଆର
କଳକାତାର ଅଭିଜାତ ପାରିବାରେର ଛେଲେ ଜୟନ୍ତର ଜୀବନକେ ଏକଟ ମିଳନ-ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦେଖେ ଦିତେ ?

ରାଗ-ବସନ୍ତ ବାହାର

ବୀଧେ ଝୁଲନା

ତମାଳ ବନେ, ଏମୋ ଛଲି ହଜନେ
ଓଗୋ ମାତ୍ରୀ ମଦ୍ରାତି ଏଲୋ ଆହ
ନାହି ତୁଳନା ।

ଝୁରେ ଝୁରେ ଆତି ମାଦ୍ରାର ଛଡ଼ାରେ
ମାଲତୀ ମାଳା ଶାଓ କଟେ ଜଡ଼ାରେ
ମାଯା-ମିଳନ-ତିଥି ଦେଲ ଭୁଲୋ ନା ।
ଦରିନା ପଞ୍ଚକଣ ଏକି ମୋଳା ଲାଗେ
ଆବେଶେ ହିଯା ଛାଟ ଭରେ ଅମୁରାଶେ
ପ୍ରଧର ରାଖୀ ମେନ କଢ଼ ଝୁଲନା ।

—ଆମଳ ଜ୍ଞନ ।

ରାଗ-ବସନ୍ତ

ନବୀକେ ଦରବାର

ସବ୍ ମିଲି ଗାଓ

ବସନ୍ତ ରତ କୀ

ମୁବାରକୀ

ଓଲିରା ମୁରାଦ ମାଜନ ଆହେ

ମନ ରଂଗ ଓର ସବ ହି ସଂମାର କୀ ।

—

ରାଗ-ବସନ୍ତ ବାହାର

ନଭେଲି କଲୀ

ଖିଳନ ଅବ୍ ଲାଗୀ ବନ ବନରେ

ମଦମାତ ଡାର ଡାର ବାର

କୋଯଳ ବଲୀ ।

ଆଟି ବାହାର ସବକେ ମନ ଡାଟି

ଲଗନ ଜାଗାଟି ପ୍ରେମ ବଡ଼ାଟି

ସଜୀ ରଂଗମେ କୁଞ୍ଜ ଗଲୀ ।

—ଆମ ପ୍ରକାଶ ଘୋଷ

କୀର୍ତ୍ତିର ଆସି ତୋମାର ଖୁଜେ ଯତି,
ଚଲିତେ ସେ ହାୟ କାଟା ଦେଖେ ପାର
କଳେ କୀର୍ତ୍ତି ଯାଇ ସେ କରି ।

ତମୁମନ ମମ ବିବଶ ବିରହେ
କାଟେବା ବିଭାବୀରୀ

କେମନେ ପ୍ରାଣ ତୋରୀ ବିନା ରାତି
ମାଳା ମୋର ଦୀର ସେ କରି ।

ଜାନିନା ତୋ କେନ ଆମାରେ କାନ୍ଦାୟେ
ହୁରୁର ଗେଲେ ମରି ।

ଗଗନେ ଗଗନେ ଘର୍ତ୍ତ ଘର୍ତ୍ତଟା
ବିଜୁରୀ ଓଇ ଘଲକେ ।

ମନେ ଡାକେ ଦେବୀ, ପରମ ଉତ୍ତରୋଳ
ଆସି ବାରି ଛଲକେ ।

ଭରିଲ ଆଜି ଦେନ ନିବିଡ଼ ଦେବାରୀ
ବାକୁଳ କୀର୍ତ୍ତି ପଲକେ ।

ଆମାରେ ଦୁଲିଯା ଜାନି ନା ଆଜ ତୁମି
ଆଜ କୋଥା ଅଳାଏ ।

— ଗୋରୀ ପ୍ରସନ୍ନ

କୀର୍ତ୍ତି :

ଲଜିତା ଗୋ, ବଳ କେ,

କୋନ୍ ପଥେ ଗେଲ ଶାମ ।

ବିଶାଖା ଗୋ, ବଳ କେ,

କୋନ୍ ପଥେ ଗେଲ ଶାମ ।

ମୂରଲୀର ଧରି ତାର

ଆମାରେ ଡାକେ ନା ଆର

ଆର ତୋ ଶୁଣି ନା ରାଧା ନାମ ।

— ଗୋରୀ ପ୍ରସନ୍ନ

କୌର୍ତ୍ତନ

(ସଖି ଗୋ, ଆସି ଶୀତଳ ବଳେ ପ୍ରାଣ-ସଂପେଛିଲାମ
ଆନନ୍ଦେମ ନା ଯେ ଆମାର କାନ୍ଦତେ ହେବ ।)

କରିମୁ କୁଳଧରମ ବିନାଶେ

(ଆମାର ଧରମ କରମ ମକଳି ଗେଲ)

(ଶୁଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ପ୍ରାଣ-ସଂ ପିରେ

ଆସି ପଥେର କାଙ୍ଗଲିନୀ ହେଲେମ)

ଦୋ ଶତି ମୋହେ ତାଜଳ

କି କାଜ ହାର ଜୀବନେ

ଆନନ୍ଦ ସଖି ଗରମ କରି ପାଦେ

(ଆସି ଏ ଜାର ଆଶ ଆର ରାଥବୋ ନାରେ)

(ଗୋବିନ୍ଦ ସତି ବିମୁଖ ହୋଲୋ)

(ବିଷ ଦେଇ ପ୍ରାଣ ତୋଗିବି)

ରାଗ

—ଆନ୍ତାଗୀ

ଚରଣେର କଣି ତନେ
ବାରେ ବାରେ ଛୁଟେ ସାଇ

ଚେଯେ ଦେଖି ତୁମି ନାହିଁ
ଆଶାଯ ସାଇ ଗୋ ଦିନ

ସମନେର କାଳ ବୁନେ ।

— ଗୋରୀ ପ୍ରସନ୍ନ

କୀର୍ତ୍ତି :

ଆରେ ନ ବାଲମ୍ କା କର୍ତ୍ତା କରି ମଜନୀ
ତଢ଼ଗତ ବୀତି ମୋରି
ଉନ ବିନ ରାତିରୀ ।
ରୋବତ ରୋବତ କଳ ମହି ଆହେ,
ନିଶବ୍ଦିନ ମୋହେ ବିରହ ମନତାହେ
ହାହ ଆବତ ଜୟ ଉନକୀ ବନ୍ତିରୀ ।
— ଉନ୍ତାର ବଡେ ଗୋଲାମ ଆଲି ଥା ।

ରାଗ — ମାହାନା

ଏହି ଇମ ବୋଲ
ଶ୍ରେଷ୍ଠକେ ରସମେ କାହେ ବିସ ହୋଲ ।
କମହି ମାତ କେ
ମାନ ନ କୀଜେ

ଏ ରଙ୍ଗେ ଲାଗେ ଅନରୋଲ !

ପ୍ରାଣ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ପ୍ରାଣ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

বিকাশরায় প্রোডাকসন
প্রাইভেট লিঃর নিবেদন

অবধূত হচ্ছি

মুকুটীর্বা

চলচ্চিত্র-স্টুডিও ইতিহাসে এক নতুন পথের নিমানা
হিংলাজি

পরিচালনা বিকাশ রায়

প্রযোজনা অসীম পাল

• জনতা ফিলিজ •

জনতা পিকচাস' এন্ড থিয়েটাস' লিমিটেড, ১৫নঁ চিত্তরঞ্জন এভিনিউ হাইতে প্রকাশিত এবং
নাশনাল আর্ট প্রেস, ১৫৭এ, ধৰ্মপুরী স্ট্রিট, কলকাতা-১৩ হাইতে মুদ্রিত।